

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010350
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8316010350.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslav Bugeľa a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.01.2017, v trestnej veci obžalovanej H. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/64/2016 zo dňa 25.10.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej H. A..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom sp. zn. 3T/64/2016 zo dňa 25.10.2016 uznal obžalovanú H. A. vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v období od 31.05.2015 do 30.11.2015 uskutočňovala neoprávnený odber elektriny na odbernom mieste v bytovom dome na Ul. L.. O. č. XXX/X v F. takým spôsobom, že v elektromerovom rozvádzači umiestnenom pri vchode do bytovky na nemerané časti bez istenia mala neoprávnene zapojený elektrický kábel CY 2,5 mm, ktorého druhý koniec viedol do jej bytu, kde sa napájal na elektroinštaláciu bytu, a to bez elektromera na meranie spotreby elektrickej energie a bez riadne uzatvorenej zmluvy o dodávke elektriny, čím tak svojím konaním spôsobila podľa odborného vyjadrenia pre spoločnosť V. L. Ul. F. XX, A., škodu vo výške 83,- eur, pričom za taký čin bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/86/2014 zo dňa 01.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.07.2014.

Za to jej súd uložil podľa § 212 ods. 3 s použitím § 36 písm. h/, l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ju pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej strane V. L., T., F. XX, A., škodu vo výške 83,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú stranu V. L., F. XX, A., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaná H. A. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podala odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o vine a výroku o treste. Konštatovala, že radšej by svoj dlh uhradila.

Okrem tohto vyjadrenia svoje odvolanie obžalovaná bližšie neodôvodnila.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej H. A. nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd musí konštatovať, že upovedomenie o verejnom zasadnutí obžalovanej H. A. bolo doručené dňa 27.12.2016. Lehota na prípravu na verejné zasadnutie bola zachovaná. Dňa 24.1.2017 krajskému súdu bolo doručené iba samotné lekárske potvrdenie F.. Q. O., všeobecného lekára, z ktorého vyplýva, že menovaná - obžalovaná sa zo zdravotných dôvodov nebude môcť dňa 25.01.2017 zúčastniť verejného zasadnutia na Krajskom súde v Prešove pre akútne zhoršenie zdravotného stavu.

Z ustanovenia § 293 ods. 8 Tr. por. vyplýva, že ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

V danom prípade krajský súd mal za preukázané, že predložením lekárskeho potvrdenia obžalovaná H. A. ospravedlnila svoju neúčasť na verejnom zasadnutí, no nebola splnená podmienka, že súčasne požiadala, aby verejné zasadnutie sa uskutočnilo za jej prítomnosti. Nebol dôvod na to, aby krajský súd verejné zasadnutie odročil. Vzhľadom na absenciu žiadosti, aby verejné zasadnutie sa uskutočnilo za prítomnosti obžalovanej, krajský súd toto verejné zasadnutie vykonal.

Obžalovaná H. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2016 urobila vyhlásenie, že je vinná. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. por. a na základe návrhu prokurátora - prijať vyhlásenie obžalovanej, súd toto vyhlásenie prijal a zároveň ju poučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné, nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním.

Po prijatí vyhlásenia o vine súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zhodnotil osobu obžalovanej H. A., ktorá z miesta trvalého bydliska je hodnotená všeobecne. Doposiaľ bola 4-krát súdne trestaná, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/86/2014 zo dňa 1.7.2014, ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a jedného mesiaca. Výkon trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, teda žalovaný skutok páchala počas plynutia skúšobnej doby.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pochybil pri ustáľovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Vo svojom rozhodnutí ako poľahčujúce okolnosti zohľadnil skutočnosť, že obžalovaná spáchala trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov (§ 36 písm. h/ Tr. zák.) a že k spáchaniu trestného činu sa priznala (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) Na druhej strane jej malo priťažovať to, že za trestný čin bola odsúdená (§ 37 písm. m/ Tr. zák.)

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove na verejnom zasadnutí namietal samotnú skutočnosť, že ako poľahčujúca okolnosť nemala byť akceptovaná okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zák., pretože táto okolnosť nebola preukázaná. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že v tomto smere absentuje odvolanie prokurátora vo vzťahu k tejto skutočnosti. Krajský súd dospel k záveru, že názor prokurátora je správny, že nebolo preukázané, že obžalovaná páchala trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov, teda súd prvého stupňa nemal prihliadať na ustanovenie § 36 písm. h/ Tr. zák. Na druhej strane je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa nemohol prihliadať ani na okolnosť, že už bola za trestný čin odsúdená podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože základným znakom skutkovej podstaty žalovaného trestného činu je to, že za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch bola odsúdená. Teda nemožno prihliadať na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/86/2014, pretože toto odsúdenie je základnou podmienkou a súčasťou skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Čo sa týka ostatných odsúdení v odpise z registra trestov, hľadá sa na ňu, ako keby nebola odsúdená. Krajský súd teda zdôrazňuje, že súd prvého stupňa takýmto postupom dvakrát pripočítal tú istú okolnosť.

Krajský súd dospel k záveru, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu mal súd prvého stupňa zohľadniť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr. zák., teda že sa priznala obžalovaná k spáchaniu trestného činu, a na druhej strane nemal prihliadať na priťažujúcu okolnosť, teda u obžalovanej H. A. priťažujúce okolnosti nie sú. Vzhľadom na skutočnosť, že po takto ustálenom okruhu poľahčujúcich okolností a neexistencii priťažujúcich okolností, by sa nezmenil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, krajský súd túto chybu súdu prvého stupňa nenapravoval, pretože bolo správne aplikované ustanovenie § 38 ods. 2, 3 Tr. zák.

Pri rešpektovaní základných zásad pre ukladanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zák., krajský súd sa stotožnil so záverom, že účel trestu sa u obžalovanej H. A. dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov.

Súd prvého stupňa správne poukázal na skutočnosť, že u obžalovanej ide o špeciálnu recidívu. Trestnú činnosť páchala počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia.

Obžalovaná H. A. doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, preto súd nepochybil ani pri zaradení odsúdenej pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd nezistil pochybenie ani v rozhodnutí o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že obžalovaná nemohla odvolaním napadnúť výrok o vine, tak ako to špecifikovala vo svojom vyjadrení, pretože vzhľadom na prijaté vyhlásenie, tento výrok o vine je nenapadnuteľný ani odvolaním ani dovolaním. Na druhej strane, uložený trest je trestom primeraným, preto krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.